



BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

**AHIR,
AVUI,
DEMÀ**

Núm.
674

16
juny
2013

La senyora Nancy

Gaietà de Casacuberta, rector

La Nancy és la senyora que ens fa la neteja al Pi, la Basílica i a totes les seves dependències. Ho fa molt bé, algunes persones s'hi fixen i ens diuen "ara sí que està tot molt més net". La Nancy es fa estimar. És una senyora equatoriana que ha deixat la seva terra per una vida més digna per a ella i per a la seva família. Els que treballem aquí al Pi la coneixem bé perquè parlem sovint amb ella i la valorem i estimem molt perquè és una gran persona.

Fa poques setmanes a la Nancy la van trucar des de Guayaquil, allà on viu la seva família, per donar-li una mala notícia; la mort fulminant per un infart del seu fill Junior de 33 anys. Per a uns pares aquest és un sofriment fora de mida, però, a més a més, els d'aquí ja sabíem que, estant ja a Barcelona, el 23 de gener de 2007 ja l'havien trucada per a donar-li la mateixa notícia d'un altre fill, l'Alejandro, de 22 anys.

La Nancy viu a Barcelona amb una filla que té 25 anys que ara han descobert que li pot passar el mateix... És un mal congènit que no dona símptomes de cap tipus. Es tracta d'una malaltia descoberta a Barcelona l'any 2006 i que té el nom de *síndrome de Brugada*, i aquesta és una gran notícia perquè es podrà curar. Cal operar-la a cor obert, però, i posar-li un aparell que li doni l'electricitat quan ho necessiti. Quina sort, la d'estar precisament a Barcelona! Tot sortirà bé aquesta vegada. La Nancy podrà empararar-se en aquesta filla que també ha trobat feina a la nostra ciutat.

Tots vivim moments dolorosos, fins i tot dolorosos durant anys i anys acompanyant malalties. Aquest és el patiment de la humanitat del que pocs s'escapen, però, la mort o la desaparició d'un fill és un dolor del que no se'n sortiran mai... En aquestes situacions, si les volem acompanyar, sovint només podem fer-ho amb

el silenci o amb paraules que neixen al cor. Ens costa entrar en els sofriments dels altres fins que ens arriben a casa nostra i ho entenem millor. Però aquest cop repetit tan dur el va rebre fora del seu país, lluny de l'escalfor de la família... Que llargues es fan les hores d'avió fins la trobada amb els seus...

Quan la Nancy va arribar de nou a Barcelona, es va preparar minuciosament una celebració de l'Eucaristia. Van venir totes les seves amigues i amics equatorians i d'altres llocs d'Amèrica llatina que la van consolar amb molta cura. També hi érem els del Pi. Durant l'Eucaristia, vàrem acompanyar el seu dolor, tant a la mare Nancy com a la seva filla. Va ser una Eucaristia d'esperança un matí de diumenge a la Capella de la Sang. No va faltar donar gràcies al Pare del Cel per la vida d'aquests joves perquè, amb Jesús, ja hauran vençut la mort. Aquesta és la nostra fe, la convicció que en aquesta germanor en l'Eucaristia hi ha una fe profunda en el més enllà, en les mans de Déu.

Al cel siguin l'Alejandro i el Júnior, i per a tu, Nancy, coratge!

El portal de la Capella de la Sang

L'any 1486 s'inaugurà la capella que el mestre de cases Bartomeu Mas va construir per dotar la comunitat de preveres del Pi d'un espai apte per a les reunions. La capella era, de fet, la sala capitular de la comunitat. En el Llibre Negre consta que hi havia un cadirat amb setials per als beneficiats i el rector i que l'any 1508 s'hi va traslladar el retaule antic del presbiteri de la Basílica fet pels germans Serra. Sabem també que es va convertir en una de les primeres biblioteques públiques de la Ciutat, quan el lingüista Pere Joan Matoses, sagristà del Pi, hi deixà la seva important biblioteca perquè hi fos instal·lada.

La capella va ser construïda amb la factura austera, però elegant, típica de Bartomeu Mas i en ella s'hi afegiren alguns detalls ornamentals interessants, potser amb una visió una mica més hedonista que la que es va tenir en construir l'església al segle XIV.

Més tard la capella, com se sap, va ser dedicada al Santíssim Sagrament i posteriorment lliurada a l'Arxiconfraria de la Sang, que l'administrà fins al segle XX. L'accés es va obrir aprofitant l'espai de la primera capella del costat de l'Epístola, comptant des del portal major, fins aleshores dedicada a Sant Martí. S'eliminà la capella, s'hi construï un coret o tribuna en el qual es diposità l'arxiu, s'hi féu una escala per accedir-hi aprofitant la que hi havia en una de les torretes que mena al terrat i s'obrí un gran portal d'unió. D'aquesta manera els beneficiats podien entrar en processó al capítol des de l'interior de l'església.



Les mones



Les àligues



Els grius

El que ens interessa concretament és el portal el qual, malgrat les destrosses de guerres i assalts, crida l'atenció per la seva decoració, segurament la de més qualitat de tot l'edifici. L'arc rebaixat de l'intradós és format per dos bocellets en forma d'arquivolta que descansen damunt de quatre capitells decorats amb animals fantàstics.

D'aquests, un s'ha perdut, però els altres tres conserven una iconografia molt clara. A l'esquerra s'hi veuen unes mones i unes àligues; a la dreta el conservat porta dos grius i l'altre no sabem què duia. També a l'esquerra, en el bancal de la porta a baix hi trobareu un gripau.

Avui ja no entenem aquest llenguatge de signes perquè la nostra realitat hi està molt allunyada, però al segle XV i potser fins al XVIII, el que volien dir aquestes representacions era molt clar per a tots aquells que entraven al capítol. Les mones simbolitzen les baixes passions de l'home i els grius la vigilància, per tant aquells beneficiats que entraven per la porta, per deliberar, entenien que havien de mantenir-se vigilants i contenir les passions humanes: l'enveja, l'interès, la còlera, la intransigència, la impietat... Potser l'àliga, símbol de la força, de la perseverança, que hi ha al capitell segon de l'esquerra tindria aquest sentit de força davant la lluita, i si s'hagués conservat la seva parella, potser podríem completar el missatge. El petit gripau del bancal, que avui ens pot semblar un detall graciós i divertit, al segle XV potenciava aquest efecte malèvol del costat esquerre de la porta, essent com era signe de tot allò brut i fastigós i en darrera instància de la mort.

Malgrat les destrosses patides pel portal, el signe encara és prou clar: vigilància i contenció davant les pròpies debilitats i transigència i comprensió davant les dels altres germans. No hi ha dubte que, encara avui, podem llegir en aquest sentit la decoració de la capella i entrar-hi essent conscients que cal preparar-nos sempre per conviure en pau.

Concert benèfic

El passat dimecres, 12 de juny, vam celebrar a la Basílica un concert a benefici de la **Campanya de Colònies de l'Esplai**. Volem donar les gràcies a les noies del cor **VOXALBA** que assaja setmanalment al Pi. Ens van oferir un magnífic recital que va emocionar a més d'un i ho van fer de manera desinteressada.

Moltes gràcies. I la campanya econòmica

continua, doncs com cada any, teniu a la vostra disposició uns sobres a l'entrada del temple per fer el vostre donatiu, tal com ens recorden els monitors a cada missa.



Primeres Comunions

El diumenge 9 de juny, la Clàudia, la Rosa i la Júlia van celebrar la seva Primera Comunió amb Jesús i amb tots els qui l'estimen. Des de la comunitat del Pi, els donem la benvinguda, tot esperant que aquesta "comú-unió" no es trenqui mai sinó que s'enforteixi cada dia més i que abraçi a tota la gent del món.

HORARI DE VISITES AL MUSEU

De dilluns a divendres, de les 11:00 del matí a les 18:00.

Dissabtes: de 10:00 a 17:30

Diumenges: de 17:00 a 20:00

AHIR, AVUI, DEMÀ *on line*

<http://basilicadelpi.com/publicaciones/boletin>

Seguiu-nos a les xarxes socials

Twitter: [@SantaMariadelPi](https://twitter.com/SantaMariadelPi)

Facebook: www.facebook.com/basilicasantamariadelpi

Horari de misses

DIES FEINERS

19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES

16:30 a la Capella de la Sang

18:30 a la Basílica

20:00 a la Capella de la Sang

DIUMENGES

12:00 a la Basílica

13:00 (castellà) a la Basílica

20:00 a la Capella de la Sang

On som?

BASÍLICA

Plaça del Pi, 7

SAGRISTIA I DESPATX

Placeta del Pi, 4

LOCALS PARROQUIALS

Cardenal Casañas, 16

08002, Barcelona

Tel. 93 318 47 43

info@basilicadelpi.com

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parròquia on podreu fer les gestions administratives relacionades amb els sacraments. Entrada per la Placeta del Pi.

HORARI: Dilluns i dimecres de 18:00 a 20:00.

dparroquial@basilicadelpi.com